

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Må jeg også anbefale fru Elisabeth Arnold at høre efter, når den konservative ordfører holder sin ordførertale. Jeg gav udtryk for, at det ikke alene var regeringens ret, men også regeringens pligt at rydde op efter sig. Selvfølgelig skal fejl rettes! Hvordan i alverden det kan blive til at kaste med sten i et glashus, forstår jeg ikke, det er da snarere at spille med fjerbold i et stenhus.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter forslaget. Vi synes, at det er en praktisk og logisk opfølgning af en mangel.

Jeg skulle hilse og sige, at CD også tilslutter sig forslaget.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne takke for den venlige modtagelse, som forslaget har fået. Jeg kan konstatere, at der i hvert fald ikke var nogen, der meddelte, at man ville være imod forslaget. Jeg håber så også, at alle vil være for forslaget, når vi kommer frem til tredje behandling. Jeg mener faktisk, at forslaget er så godt, at det fortjener det.

Et par bemærkninger til nogle af de kommentarer, der har været undervejs:

Dette problem lokaliserede vi allerede under udvalgsbehandlingen, og når vi fuldt bevidst udskød den konkrete løsning af problemet her til efteråret, var det, fordi der var forskellige sammenstødsproblemer med arbejdsmarkedspolitikken. Derfor fremgår det af den betænkning, som Skatteudvalget afgav, at dette problem ville blive taget op efter kontakter både med de pågældende ansattes organisation og med Kommunernes Landsforening.

Jeg glæder mig over, at den løsning, vi har fundet, har fået bred tilslutning både her i huset og udenfor. Jeg mener, at når man gennemfører så store lovgivningskomplekser, som vi gjorde i foråret og i forsommeren, vil der altid efterfølgende komme ting, der skal justeres. Hvis man kigger tilbage på historien her i huset, ser vi, at hver gang vi har større reformer, opstår der, uanset om man har haft lang eller kort forberedelsestid, efter kontakter med virksomheder, personer på skatteområdet, reviso-

rer og advokater et behov for klargøringer, for at få præciseret henvisninger m.v., og det arbejde påtager regeringen sig selvfølgelig, og det synes jeg ikke man skal gøre til et problem. Jeg synes, man skal glæde sig over, at vi selvfølgelig altid sørger for, at lovgivningen skal være så korrekt og klar som overhovedet muligt, og derfor har regeringen også besluttet, at dukker der ting op eller rejses der berettiget kritik, graver vi os ikke dybt ned i et forsvar for noget, der måske er behov for at se på. I så fald betragter vi det som vores opgave at analysere problemerne, og viser der sig behov for at foretage justeringer, bliver der justeret.

Jeg vil sammen med en bred kreds af ordførerne glæde mig over, at vi med det løsningsforslag, der ligger her, får givet dagplejerne den fordel af skattereformen, der svarer til den, tilsvarende grupper, som ikke er dagplejere, får. Når hr. Jens Thoft siger, at vi med dette forslag »kun« retter op på de problemer, som skattereform 1993 kan have rejst i forhold til gruppen, og ikke på de problemer, som skattereformen tilbage fra midten af 1980'erne måtte have efterladt, er det ikke helt rigtigt, for den måde, som skattereformen her er skruet sammen på, betyder faktisk, at det, der var et problem i skattereformen fra midten af 1980'erne, nemlig at man mistede overførselsretten imellem ægtefællerne, med det løsningsforslag, vi her har lagt frem, faktisk også vil blive løst. Så ud over de – kan vi sige – konkrete forbedringer, der ligger til den enkelte person, kan der også meget vel ligge en afledt virkning, så en ægtefælle kan få en lettelse.

Derfor må jeg sige, at summen af det regelsæt, som skattereform 1993 med virkning fra 1. januar 1994 efterlader gruppen af dagplejere, sikrer, at dagplejerne får en ordentlig og anstændig behandling. Det mener jeg også at de skal have, og det lovede vi i forbindelse med afgivelse af betænkningen tilbage i juni måned. Jeg husker, at hr. Jens Thoft var en lillebitte smule skeptisk over for, om vi nu kunne finde den rigtige løsning, som netop ikke skabte sammenstødsproblemer med arbejdsmarkedspolitikken. Det har vi gjort, og derfor mener jeg også, at den løsning, der ligger her, og som jeg har glædet mig over der har været så bred tilslutning til, sikrer, at dagplejerne får en god og ordentlig behandling.